

„O mare mișcare pentru convertirea lumii”

2 februarie 2005

Gili Cârstea

Avertizările extrem de serioase că Satana va prelua inițiativa unei mișcări globale pentru convertirea lumii nu par să fie luate în serios de îngerul Bisericii Laodicea. Deghizările lui contemporane par să amăgească “chiar pe cei aleși,” care nu sunt dispuși să creadă că proiectele strategice pentru mileniul trei vor angaja lumea într-o opoziție monumentală în fața ultimei solii de har din partea lui Dumnezeu. Convertirea lumii la Hristos aprinde pasiuni și speranțe în toate cartierele Babilonului modern. Rămășița a fost avertizată despre acest fenomen cu mult timp înainte, în cuvinte clare și fără echivoc:

“Papistași, protestanți și oameni lumești vor accepta o formă de evlavie fără putere, și vor vedea în această uniune o mare mișcare pentru convertirea lumii și inaugurarea multașteptatului mileniu” (GC 588).

Profeția aceasta se întâmplă sub ochii noștri. Creștinismul contemporan se regroupează tot mai vizibil în jurul unei declarații de credință comună, făcută acceptabilă pentru toate segmentele religioase prin dialog, negocieri și tratative, astfel ca omenirea să poată fi întoarsă la Dumnezeu. Niciodată în istoria omenirii nu a existat o asemenea efervescență ecumenică, și nu există comunitate religioasă care să nu fie implicată, într-un fel sau altul, în dialoguri, negocieri sau sesiuni de rugăciune pentru unitatea creștinilor.

Cunoscătorii acestui fenomen s-ar fi așteptat ca biserica rămășiței să refuze implicarea în acest joc primejdios, ea fiind în posesia unor informații cât se poate de explicite că strategii din Babilon nu urmăresc luminarea pământului cu slava lui Dumnezeu. Evenimentele actuale dovedesc însă că Mireasa lui Hristos nu a rezistat presiunilor de a participa la “convertirea lumii” alături de bisericile “surori.” Solia adventă, golită sistematic de specificitatea ei, a ajuns să se potrivească formei de evlavie produsă in vitro de specialiștii creștini. Superstiția, obiceiurile păgâne botezate creștin, sărbătorile și sesiunile de rugăciune, tot mai numeroase și fierbinți, nu reușesc să producă altceva decât o formă de evlavie, lipsită de puterea lui Dumnezeu. Dar lucrurile nu vor rămâne așa. O componentă nouă va da viață acestei forme goale, când spiritismul se va alătura acestei alianțe nesfinte, iar omenirea va fi fascinată de “puterea cea mare a lui Dumnezeu.”

Idolatria Babilonului modern nu este diferită de idolatria celui antic, doar că forma ei strălucește mai civilizată în lumina sofisticată a culturii post-moderniste:

“Este la fel de ușor să faci un idol din teorii și doctrine false ca și fasonarea unui idol din lemn sau piatră. Reprezentând fals atributele lui Dumnezeu, Satana face pe oameni să vadă pe Dumnezeu într-o lumină greșită. Pentru mulți, în locul lui Iehova este așezat un idol filozofic, pe când Dumnezeul cel viu, așa cum este El descoperit în Cuvântul Său, în Hristos și în creație, este adorat doar de puțini. Mii de oameni zeifică natura, în timp ce neagă pe Dumnezeul naturii. Deși în forme diferite, în lumea creștină de azi există idolatrie la fel de sigur precum exista în vremea Israelului din vremea lui Ilie. Dumnezeul multor oameni înțelepți, al filozofilor, poeților, politicienilor, ziarștilor – dumnezeul cercurilor stilate, al colegiilor și universităților, și chiar al unor instituții teologice – nu este cu nimic mai bun decât Baal, zeul-soare al fenicienilor” (GC 583).

Deoarece constatăm că tot mai multe instituții și conferințe ale câmpului mondial se alătură acestui efort ecumenic mondial, în care văd “o mare mișcare pentru convertirea lumii” la Hristos, am deschis o pagină nouă, Ecouri Ecumenice, unde vom publica știri și comentarii despre această uluitoare voltă pe care o face mișcarea ridicată de Dumnezeu să ofere lumii o solie menită a fi ultimul bastion împotriva proiectelor fermecate ale duhurilor răutății din locurile cerești.